

kommer i arbejde, ikke fører til bedre integration, men tværtimod fører til, at flere mennesker i længere tid lever i fattigdom, så indeholder det her lovforslag ikke bare en fastholdelse af start-hjælpen, men en udvidelse med en fuldstændig nyskabelse i dansk politik, nemlig at man skal optjene retten til kontanthjælp. Man skal optjene retten til kontanthjælp gennem mindst 2½ års arbejde, før man kommer ud af den starthjælp, som bl.a. vismændene har understreget fastholdt også i fattigdom.

Så er det, man må spørge sig selv: Når nu vi har en starthjælp, som er gældende de første 7 år, efter at folk er kommet til landet, og hvis de mennesker ikke er kommet ud af starthjælpen i løbet af de første 7 år gennem arbejde, gennem at komme fast ind på arbejdsmarkedet, hvad er det så egentlig, der skulle gøre, at de mennesker i løbet af de næste 2½ år mirakuløst skulle være i stand til og være så heldige at få det arbejde, som de har søgt i lang tid?

Hemmeligheden er jo, når vi snakker integration, at de mennesker, vi snakker om, kan gøre alt, hvad der er dem muligt, de kan følge samtlige dansk kurser, de kan søge arbejde fra morgen til aften, de kan gøre alt, hvad der overhovedet er muligt for at komme ind på arbejdsmarkedet og blive en del af det danske samfund, uden at vi alligevel gør noget for dem.

De bliver alligevel fastholdt på starthjælp, for det er jo ikke et spørgsmål om, at man skal gøre, hvad man kan. Det er et spørgsmål om, om samfundet er i stand til at tilbyde dem det arbejde, som er en nødvendighed, og som man kalder en eksamen for at få ret til kontanthjælp og i øvrigt for at få ret til en varig opholdstilladelse i Danmark.

Kl. 15.25

På den måde indeholder det her forslag en understregning af, at det lige præcis er de svageste, de, der har sværest ved at komme ind på arbejdsmarkedet, der vil blive fastholdt uden for arbejdsmarkedet, uden for samfundet, og dermed få sværere ved at fungere som en integreret del af det danske samfund.

Man kan jo tilsvarende sige, når vi snakker indvandringsprøve, at folk skal kunne noget dansk for at blive en del af det danske samfund, men er det ikke en opgave for det danske samfund at give de mennesker de rette kvalifikationer?

De erfaringer, som indvandringsprøven har givet i Holland, viser jo tydeligt, hvad det er, der sker. Der sker det, at kun de veluddannede og

de rige får ret til at få deres ægtefælle til landet. De, som ikke er veluddannede og som måske mangler økonomiske forudsætninger, bliver efterladt i et tomrum uden at kunne få familiesammenføring, og dermed – og det understreger alle, der har forstand på det – bliver det sværere for de mennesker at fungere i det samfund, de er flygtet til eller er indvandret til. Dermed er også indvandringsprøven ikke alene et spørgsmål om, at nogle ikke får ret til et familieliv, men også asocial, i forhold til hvem den rammer.

Under udvalgsbehandlingen har vi også prøvet at spørge ind til det problem, at det i det danske samfund i dag kræver uddannelse at blive en fast del af arbejdsmarkedet, og lige præcis beskæftigelseskravet for at opnå ret til kontanthjælp og en varig opholdstilladelse kan føre til, at folk vælger uddannelse fra og dermed får en løsere tilknytning. Heller ikke det har vi kunnet få et fornuftigt svar på.

Når Enhedslisten er med på de ændringsforslag, De Radikale har stillet, er det ud fra den logik, at selv om man som regeringen og Dansk Folkeparti stiller et asocialt ændringsforslag eller fremsætter et asocialt lovforslag, er der ingen grund til, at det også er dumt. Lad mig tage et enkelt eksempel:

Når man vælger at lave et krav om 2½ års beskæftigelses for at opnå ret til kontanthjælp, virker det ikke alene asocialt, men også dumt i forhold til de regler, vi har for at opnå ret til dagpenge, hvor det jo kun kræver 1 års beskæftigelse. Derfor støtter vi de ændringsforslag, De Radikale har stillet, og mener i øvrigt, at lovforslaget desuagtet er fuldstændig uspiseligt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Da der ikke er flere, der har ønsket at udtale sig, er forhandlingerne sluttet, og vi går til afstemning om ca. 2 minutter, når de 7 minutter er gået. Så der er en kort pause.

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 15.30

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 49 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.